

[Nørskov.]

Skole, kan, som den højtærede Minister sagde, ofte være en Fordel for ham.

Men saa kunde man jo vende det om og sige, at saa er der egentlig ikke nogen Grund til at paalægge dem, der ikke kommer til at aftjene deres Værnepligt, en saadan Skat. Saadan kunde man udmærket se paa Spørgsmaalet. I det hele taget tror jeg, at det af flere Grunde vil være meget uheldigt at gaa til at indføre en saadan Skat.

Den ærede Forslagsstiller sagde, at det ikke var en ny Skat, han foreslog. Jo, det maa absolut betegnes som en ny Skat, og vi kan være overbevist om, at det alle Vegne vil blive opfattet som en ny Skat, man paalægger Ungdommen. Det kan jo ikke skjules, at vi i de senere Aar har paalagt Ungdommen adskillige Afgifter. Jeg skal saaledes nævne, at den unge Mand maa bidrage til Forsikring mod Sygdom, han maa bidrage til Arbejdsløshedsforsikring, og nu har vi i flere Dage drøftet et Forslag om Folkeforsikring, som der jo er en betydelig Stemning for her i Tinget. Det bliver adskillige Beløb, som den unge Mand skal udrede til disse forskellige humane og sociale Foranstaltninger, og skulde vi saa endvidere gaa til et yderligere Paalæg, tror jeg, det vil føles ret tungt og vække megen Misfornøjelse. Det kan jo ikke nægtes, at man fra Offentlighedens Side tidt ansporer Ungdommen til at vise Sparsommelighed, saaledes at de unge kan sammenspare noget til den Dag, de staar overfor selv at skulle grunde et Hjem. Jo større Afgifter vi lægger paa dem, jo vanskeligere kan vi med Føje kræve noget saadant af dem.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne sige, at vi er ikke Tilhængere af en saadan Skat, som efter vor Mening vil fremkalde Misfornøjelse her i Landet, uden at man faar noget reelt Gode. Jeg kan derfor ikke tilsige mit Partis Medvirken til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

L. Rasmussen: Den ærede Forslagsstiller har Ret i, at Værnepligtsbyrden hviler ulige paa Befolkningen. De, der bliver indkaldt til Soldat, faar en Byrde paalagt, og de, der slipper fri, har en stor Fordel ved at slippe for denne Byrde. Den

ærede Forslagsstiller havde den rigtige Forstaaelse deraf, da han udmaalede, hvilket Besvær det kunde volde at blive revet ud af sin Virksomhed, navnlig ved Genindkaldelserne. Hvis de, der holder paa den almindelige Værnepligt, holder paa, at man skal tvinge en vis Procentdel af Ungdommen til at være Soldat, vilde tage Konsekvensen deraf og sige: Men i alt Fald skal de, hvad Indtægt angaar, ikke komme til at lide ved Indkaldelsen — det yder vi dem et Vederlag for —, var der lidt Mening i det. Hvis derfor den ærede Forslagsstiller havde foreslaaet at indføre en ny Formue- og Indkomstskat, saaledes at de, der indkaldes til Militærtjeneste, fik et Vederlag, saa at de ikke kom til at lide økonomisk, var der Logik i det. Jeg indrømmer, at jeg ikke et eneste Øjeblik havde ventet et saadant Forslag fra konservativ Side eller fra det ærede Medlem, for det vilde have været en fuldkommen Kovending fra, hvad man hidtil har fremført, naar Talen var om at finde paa nye Skatter og Afgifter. Det er oven i Købet saaledes, at den ærede Forslagsstiller ikke en Gang kan unde dem, der skal aftjene deres Værnepligt, de Skillinger, der kommer ind ved Forslaget, men skal have sit Kælebarn Militarismen fodret af med de fleste af dem. Han siger ikke en Gang: Dem vil jeg bruge til at forøge Lønningerne med for det indkaldte Mandskab. Nej, siger han, en lille Procentdel deraf; maa jeg bede om Resten, for at de højeste Skatteydere ikke skal komme til at betale for meget i Skat — skønt de hylér paa højere Militærudgifter tidlig og silde. Det er Logikken i det foreliggende Forslag. Det er at plante Fanen paa dens Plads, det er at plante den konservative Fane paa dens Plads, præcis hvor man kan vente den plantet.

I Gaar diskuterede vi Folkeforsikringens ret store Udgifter for Befolkningen, netop for den Ungdom, som det kniber hardest for, som skal gifte sig, sætte Bo o. s. v. I Dag er det Værneskat — i Morgen kommer det ærede Medlem med en Kaffe-skat, ivrigt støttet af de Konservative. Paa den Maade prøver man at faa samlet nogle Penge sammen, og saa siger man, at det er jo ikke noget at tale om, kun 5 Mill. Kr. aarlig, hvorfor lave alt det Postyr for saadanne Bagateller! Det ærede Medlem sætter Ordet demokratisk i For-